گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۳۴۱۶۲
چهارشنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۵ ۵:۵۰

محفل صمیمانه و عاشقانه تجلیل از مقام معلم با حضور استاد ارجمند، سید عباس صدر بافقی

محفل صمیمانه و گرمی با حضور معلم دلسوز و استاد بزرگوار، سید عباس صدر بافقی در فضایی آکنده از مهر و احترام، در کتابخانه محمد مفید مستوفی برگزار شد؛ محفلی که بیش از آن‌که یک نشست رسمی باشد، دیداری عاشقانه میان معلم وشاگردان قدیمی‌اش بود.

به گزارش خبرنگار گروه جامعه خبرگزاری گزارش خبر ، در این گردهمایی که با حضور جمعی از مسئولان، فرهنگیان، شاگردان سابق و علاقه‌مندان به حوزه تعلیم و تربیت همراه بود، استاد صدر بافقی در فضایی صمیمی به بیان خاطراتی شنیدنی از سال‌های تدریس خود پرداخت؛ خاطراتی که هر کدام آیینه‌ای از عشق به آموزش، دغدغه تربیت نسل جوان و وفاداری به رسالت معلمی بود. او از روزهایی گفت که کلاس درس تنها چهار دیوار و چند نیمکت نبود، بلکه «خانه دوم» او و شاگردانش به شمار می‌رفت؛ جایی که درس زندگی، اخلاق، مسئولیت‌پذیری و انسانیت در کنار درس‌های رسمی جاری بود.

در ادامه برنامه، حال و هوای محفل رنگ دیگری به خود گرفت؛ زمانی که شاگردان دیروز و فرهیختگان امروز یکی پس از دیگری پشت تریبون قرار گرفته و با چشمانی گاه نمناک، به بیان خاطرات خود از سال‌های تحصیل در محضر این استاد بزرگوار پرداختند.

آن‌ها از معلمی سخن گفتند که فقط درس کتاب نمی‌داد، بلکه برای هر شاگرد همچون پدری مهربان و راهنمایی دلسوز بود؛ معلمی که با حوصله، نگاه محبت‌آمیز و کلمات آرامش‌بخش خود، به قلب‌های نوجوانان آن روزها امید و اعتماد به نفس می‌بخشید.

حاضران با ذکر خاطراتی شیرین، از دقت نظر استاد در تربیت اخلاقی، پیگیری او نسبت به وضعیت تحصیلی و شخصی شاگردان، و اهتمامش به رشد معنوی و علمی آنان یاد کردند و تأکید داشتند که بسیاری از موفقیت‌های فردی و اجتماعی خود را مدیون راهنمایی‌ها، تذکرات پدرانه و تشویق‌های دلگرم‌کننده این معلم فرهیخته‌اند.

در بخش دیگری از محفل، با اهدای لوح سپاس و هدایایی، از سال‌ها تلاش خالصانه، خدمات علمی، تربیتی و اخلاقی استاد سید عباس صدر بافقی تجلیل به عمل آمد. این لحظات، با تشویق ممتد و ایستاده حاضران همراه بود و فضای کتابخانه را آکنده از احساس قدرشناسی نسبت به مقام معلم کرد.

محفل با بیانات کوتاه و در عین حال پرمعنای استاد صدر بافقی به پایان رسید؛ او ضمن تشکر از برگزارکنندگان و شاگردان، تأکید کرد که بزرگ‌ترین هدیه برای یک معلم، دیدن موفقیت و سربلندی شاگردانش است و همین عشق و پیوند معنوی میان معلم و شاگرد، سرمایه‌ای است که گذر زمان آن را نه تنها کم نمی‌کند، بلکه عمیق‌تر و پایدارتر می‌سازد.

این گردهمایی صمیمانه، بار دیگر بر این حقیقت تأکید کرد که معلمی تنها یک شغل نیست، بلکه راهی عاشقانه و رسالتی الهی است؛ رسالتی که نمونه‌ی روشن آن را می‌توان در کارنامه‌ی پربار و خاطره‌انگیز استاد سید عباس صدر بافقی به‌روشنی دید